

“Bundel de krachten!”

Je kan Brussel pas goed besturen als je met twee voeten in de stad staat. Dat ervaart Suzy Bleys, adjunct-kabinetschef van Pascal Smet die in de Vlaamse Gemeenschapscommissie bevoegd is voor Cultuur, Jeugd en Sport. “Als Vlaanderen wil weten wat er zit aan te komen, moet het kijken wat het sociaal-cultureel werk in Brussel doet, dat is het labo voor Vlaanderen, voor de rest van ons land.”

Eén semester per jaar staat Suzy Bleys in de aula van Odisee Hogeschool in Brussel, waar ze sociaal werkers in spe de kneepjes van het beleid voor sociaal-cultureel werk probeert bij te brengen. “Het is een kleine opdracht. Maar ik neem er telkens vakantie voor, zo belangrijk is het voor mij.” Werken met jongeren is haar habitat, zegt ze. “Ik wil verbonden blijven met de nieuwe generatie. Ze houdt me scherp.”

Wat neem je uit je werk op het kabinet mee naar de aula?

“Mijn vak gaat over de decretale kaders, maar ook over hoe je de wereld kan veranderen. Ik wil niet alleen mijn kennis, maar vooral ook mijn ervaringen delen. Als je als sociaal-cultureel werker steeds weer dezelfde signalen ziet terugkeren, is het je plicht om die

door te geven aan de zogeheten architecten van de samenleving, aan de kabinetten, de ambtenaren. Ik vertel hun niet alleen over dat beleidskader, maar ook hoe je dat verhaal brengt bij beleidsmakers, hoe je hun taal spreekt. Ik merk in discussies met jongeren dat ze het geloof in de politiek wat kwijt zijn. Ik heb er wel voor gekozen om in de politieke arena te gaan staan en het systeem van binnenuit te veranderen.”

Je moet niet alleen voeling houden met jongeren, ook met de Brusselse realiteit.

“De afstand tussen een kabinet van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het terrein is relatief klein. Ik leef ook zelf in de stad, dus ik voel de realiteit elke dag. Ik ontmoet mensen uit verschillende

sectoren op verschillende plekken. Ik let er bij de samenstelling van mijn team ook altijd op dat ik mensen heb die hun voelsprietten uitsteken, zij moeten mijn ogen en oren zijn. Een beleid maken voor Brussel als je niet met twee voeten in de stad staat lijkt me moeilijk.”

Zijn er aspecten aan het Brussels sociaal-cultureel werk die je bijzonder waardeert?

“Het Brussels sociaal-cultureel werk is groots in het kleine ontmoeten. Het is als een bloemenweide, met heel veel diverse organisaties die met kleine inspanningen een groot verschil maken voor veel mensen. Dat engagement, die goesting, de innovatie die in dat veld zit, zijn de grote kracht. Als Vlaanderen wil weten wat er zit aan te komen, moet het kijken naar wat er in Brussel

“Het Brussels sociaal-cultureel werk is groots in het kleine ontmoeten.”

beweegt. Grootsteden zijn labo's van het samenleven.”

Zie je punten waarop Vlaanderen van dat Brusselse labo geleerd heeft?

“Zeker. Bijvoorbeeld de Boekenbende aan Huis. Brussel was hier pionier. Dit bestaat vandaag meer dan 20 jaar in Brussel en wordt momenteel in veel steden en gemeenten in Vlaanderen uitgerold. Je hebt in Vlaanderen op dit moment twee stromingen: degene die de grootstad omarmen en degene die de grootstad willen ommuren. En als je ommuurt, dan kan je niet absorberen wat daar gebeurt. Wij moeten ook altijd uitleggen dat de zaken in

Brussel toch wat anders liggen. En dat hoor ik ook bij de Vlaamse organisaties met een werking in Brussel, dat ze intern vaak op tafel moeten slaan om investeringen in Brussel te krijgen.”

Welke uitdagingen zie je voor het sociaal-cultureel werk? Waar kunnen we nog meer op inzetten?

“Ik zie nog te vaak organisaties die met elkaar in concurrentie gaan rond dezelfde thema's en dezelfde doelgroepen. Bundel de krachten! Alleen zo kan je een sterke stem hebben in de stad. Het sociaal-cultureel werk moet ook nog meer de uitdagingen in de stad benoemen en daar oplossingen voor aanreiken. Omdat sociaal-cultureel werkers zo dicht bij bepaalde doelgroepen in de stad zitten, kunnen ze die stem capteren en daar nog meer mee doen. En vooral: zeg veel meer wie jullie zijn en welke impact jullie hebben, ook in cijfers. Ik weet het, sociaal-cultureel werkers en cijfers, dat is vaak een mismatch. Maar je moet zichtbaar maken wat je doet.”

Kan de overheid helpen om wat sociaal-culturele organisaties in Brussel doen zichtbaarder te maken?

“We plannen op dat vlak een aantal dingen. De trefdag sociaal-cultureel werk is een manier om de zichtbaarheid te verhogen en in samenwerking

met de sector maken we ook een website die het sociaal-cultureel werk in beeld brengt. Onze dienst Sociaal-cultureel Werk heeft in elk geval ook de opdracht om de sector meer in beeld te brengen.”

Heeft het gebrek aan zichtbaarheid van het sociaal-cultureel werk in Brussel ook te maken met het feit dat het voor Nederlandstalige organisaties, in een meertalige stad, niet altijd duidelijk is wie de doelgroep is?

“Het is voor organisaties inderdaad niet zo makkelijk om zich in de markt te zetten in een meertalige stad als hun voertaal het Nederlands is. Ze moeten outreachend werken. Je hebt natuurlijk wel het N-netwerk, een sterk Nederlandstalig netwerk dat gepercipieerd wordt als kwaliteitsvol, open en toegankelijk. Organisaties kunnen dat aanspreken om zich in beeld te werken. Omgekeerd moeten wij als overheid ons hokjesdenken doorbreken. Niet alle organisaties passen in onze regelgevende kaders. We moeten integraler denken. De organisatie van de stad is niet afgestemd op de realiteit van de stad.”

Zitten er nog beleidsinitiatieven aan te komen voor de sociaal-culturele sector?

“We zitten op een scharniermoment in de legislatuur. Samen met de sector hebben we

het uitvoeringsbesluit Sociaal-cultureel Werk geoptimaliseerd. Voor ons zijn de vele lokale verenigingen in Brussel de humuslaag van de stad. Zij kunnen nu zonder al te grote inspanningen voor hun activiteiten subsidies krijgen. We hebben de planlast fors vermindert. Onze dienst Sociaal-cultureel Werk gaat ook naar de gemeenschapscentra, zodat lokale verenigingen uitleg over de regelgeving kunnen vragen. Die gemeenschapscentra in Brussel, dat is een knap model, een knooppunt van middenveld en overheid. Dat is de burgerbegroting *avant la lettre*, waarbij

de programmatie in handen is van de lokale context en wij als overheid middelen, infrastructuur en personeel voorzien. Sociaal-culturele organisaties eisen steeds meer een plek op in die gemeenschapscentra.”

De inflatie heeft zomogelijkeen nog grotere impact op het verenigingsleven dan de coronacrisis. Wat kan de overheid doen?

“Betaalbaarheid is een probleem. Van de sector krijg ik momenteel nog geen signalen over energie, wel over de impact van de inflatie. In 2022

“We moeten integraler denken. De organisatie van de stad is niet afgestemd op de realiteit van de stad.”

en 2024 verhogen we de subsidies telkens met 3%. We beraaden ons de komende maanden over bijkomende inspanningen. Zoals elke crisis toont ook de energiecrisis een nood aan reflectie voor ons. Hoe kunnen we onze stad leefbaar en betaalbaar houden voor iedereen en niet alleen voor de *happy few*? Dat lijkt me iets waarmee het sociaal-cultureel werk ook aan de slag kan gaan.”■